

Duidingstekst definitieve adviezen

Elementen die belangrijk zijn om de definitieve adviezen correct te kaderen:

1. De definitieve adviezen zijn het resultaat van het beoordelingsproces, in overeenstemming met het Cultureelerfgoeddecreet van 24 februari 2017. De adviezen werden geformuleerd door vier beoordelingscommissies:
 - De commissie landelijke musea
 - De commissie regionale musea
 - De commissie culturele archiefinstellingen en erfgoedbibliotheken
 - De commissie landelijke dienstverlenende rollen en organisatie immaterieel erfgoedDeze commissies formuleerden een voorlopig advies waarop de organisaties een repliek konden formuleren. Ook de repliek werd door de bevoegde commissies behandeld. De definitieve adviestekst verschilt enkel van de voorlopige adviestekst in zoverre er op basis van de repliek van de organisatie feitelijke fouten in de tekst werden vastgesteld.
2. Een afstemmingscommissie zorgde voor een afstemming van de voorlopige en de definitieve adviezen over de verschillende beoordelingscommissies heen. Deze afstemmingscommissie bestaat uit de leden van de adviescommissie cultureel erfgoed en de voorzitters en ondervoorzitters van de beoordelingscommissies. De beoordelingscommissies hebben steeds het laatste woord over de adviesteksten.
3. Het advies over de indeling (enkel bij collectiebeherende organisaties) betreft de vraag of de kwaliteit van de werking, zoals ze op dit moment is, beantwoordt aan het landelijke of regionale niveau. Daarbij zijn er drie mogelijke conclusies: voldoet voor indeling bij het landelijke niveau; voldoet voor indeling bij het regionale niveau; voldoet niet voor indeling. Een organisatie kan niet hoger ingeschaald worden dan het gevraagde niveau.
4. Het advies over de aanvraag voor werkingssubsidies (voor alle organisaties, dus zowel de collectiebeherende als de dienstverlenende organisaties en de organisatie immaterieel erfgoed) betreft de kwaliteit en het realisme van de ingediende aanvraag voor de beleidsperiode 2019-2023. Het oordeel van de beoordelingscommissies betreft dan ook enkel de aanvraag, niet de kwaliteit van de (huidige) werking. Daarbij zijn er vijf mogelijke conclusies: zeer goed; goed; voldoende; nipt onvoldoende; volstrekt onvoldoende.

Sommige organisaties krijgen een positief advies voor indeling, maar een negatief advies voor werkingssubsidies. Dit wil zeggen dat de geformuleerde plannen voor de nieuwe beleidsperiode onvoldoende basis zijn voor subsidiëring, maar dat de bestaande kwalitatieve werking wel gegarandeerd moet worden. In dit geval moet de organisatie een werkingssubsidie ontvangen om de continuïteit van de werking te garanderen.
5. De adviezen zijn het gevolg van een afgewogen, inhoudelijke beoordeling door de beoordelingscommissies. Binnen de beoordelingscategorieën is er nog heel wat ruimte voor nuance en verschil. De criteria omvatten ook vaak meerdere en complexe elementen. De inhoudelijke argumentatie in het advies is dan ook essentieel om de adviezen correct te interpreteren. De resultaten kunnen mede hierdoor niet zomaar mathematisch of kwantitatief met elkaar vergeleken worden. Door de aard van de werkingen geldt dit nog sterker voor de vergelijking over commissies, indelingsniveaus en deelsectoren heen.

6. De afstemmingscommissie en de beoordelingscommissies benadrukken dat de individuele adviesteksten de basis moeten zijn van het bepalen van het subsidiebedrag. Een organisatie kan bijvoorbeeld 'goed' als globaal oordeel hebben terwijl de commissie van mening is dat het gevraagde bedrag te hoog is. Omgekeerd kan de commissie 'voldoende' als oordeel geven, maar tegelijk een sterke onderfinanciering vaststellen en daarom toch een verhoging van de subsidie voorstellen.
Daarnaast stelt de afstemmingscommissie vast dat de cultureel-erfgoedsector globaal behoefte heeft aan middelen voor de versterking van de basiswerking.
De commissie vraagt aan de inhoud van de individuele adviezen en het versterken van de basiswerking prioriteit te geven bij het verdelen van de middelen, vooraleer rekening te houden met de globale eindscores.
7. De adviezen zijn een stap in de langere procedure, bepaald door het Cultureelerfgoeddecreet. Na het ontvangen van het definitieve advies door de beoordelingscommissie volgt overleg met steden en gemeenten, waarna het departement een voorstel van beslissing aan de minister bezorgt. Uiterlijk 1 oktober neemt de Vlaamse Regering een definitieve beslissing.